

OBRAŻNIK (5) *sb m*

obrażnik (5), [**obrażnik**].

o jasne; -ra- (3), -rã- (1); -ra- *Murm, KrowObr*; -ra- : -rã- *Mącz* (1:1).

sg *N* obrażnik (4). *pl G* obrażnik(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Rzeźbiarz, snycerz; *statuarius Murm, BartBydg, Mącz, [Volck]; sculptor Mącz* (4) : *Statuarius eyn bildfchneyder ader bildgieffer. Obrażnik. Murm 182; BartBydg 149b; Statuarius. Szniczcz obrażnik/ który obrázy á słupy rzeże. Mącz 412c, 376c; [Statuarius, ein Bildfchnitzer. P. obrzáznik/ Szniczcz. Volck 618, Nnn4].*

2. Człowiek, który okazuje cześć obrazom religijnym (pogardliwie o katoliku) (1) : *Dobrześmy tych wálznych obrażnikow świadomi/ ktorzy choć ná obrázy pátrzą vftháwitznie/ á wždy przed sie/ áni przykázania Bożego/ áni Kredá/ áni Paćierzá nieumieią KrowObr 115.*

Synonim: 1. snycerz.

Cf 1. OBRAŻNY